

S E N T I N Ț Ă
în numele Legii

24

aprilie

2025

mun.Ungheni

Judecătoria Ungheni,

Instanța compusă din:

Președintele ședinței, Judecător

Anatolie RUSU

Grefier

Maria VOVC

Cu participarea:

Acuzatorului de stat, procurorul

Dorel VELENCIUC

Apărătorului inculpatului, avocatul

Tatiana NASTAS

În prezența:

Inculpatului

Anatolie LANGA

A judecat în ședință publică, în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, cauza penală de învinuire a lui:

Anatolie LANGA, a.n. *****, IDNP: *****, domiciliat în *****, studii medii, căsătorit, neangajat oficial în câmpul muncii, moldovean, fără antecedente penale, cetățean al Republicii Moldova, *de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.325 alin.(1) Cod penal.*

Date cu referire la cauza penală și examinarea acesteia:

Urmărirea penală a fost pornită la 11.07.2024 în temeiul art.325 alin.(1) Cod penal, cauza fiind judecată în ordinea procedurii simplificate, în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în perioada din 04.09.2024 până la data de 23.04.2025, cu respectarea procedurii de citare legală;

Acuzatorul de stat, procurorul în Procuratura raionului Nisporeni, Dorel Velenciuc, în dezbateri judiciare, a pledat pentru recunoașterea inculpatului, **Anatolie LANGA**, vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.325 alin.(1) Cod penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de amendă în mărime de 1000 u.c. Totodată, a solicitat trecerea în contul statului a corpului delict, mijloace bănești în sumă de 200 lei;

Apărătorul inculpatului, avocatul Tatiana Nastas, în dezbateri judiciare, a pledat pentru numirea unei pedepse sub formă de amendă minimă.

Urmare a examinării cauzei penale și a probatoriului administrat de părți, cercetat în ședința de judecată, instanța de judecată

constată:

Situația de fapt reținută de instanță

1. **Anatolie LANGA** la 10 iulie 2024, aproximativ la ora 15:45, conducând automobilul de model „Škoda Octavia” cu n/î *****, pe traseul R-25 din loc.Bărboieni r-l Nisporeni, a fost stopat de angajații Inspectoratului Național de Securitate Publică al IGP al MAI, Școlnic Cristian și Mocanu Dumitru, care în conformitate cu prevederile art.123 alin.(2) din Codul penal, au statuat de persoane publice.

2. Ulterior, fiind constatat de către colaboratorii de poliție că șoferul a depășit limita maximă de viteză în localitate și astfel urmează să fie întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție, în baza art.236 alin.(1) din Codul contravențional, Langa Anatolie, acționând cu intenție directă, în vederea evitării tragerii lui la răspundere contravențională, având scopul să-i determine pe angajații INSP al IGP al MAI, să nu-și îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale și anume să nu-i întocmească procesul-verbal cu privire la contravenție, i-a promis și i-a oferit lor mijloace bănești ce nu i se cuvin.
3. În continuare, în pofida faptului că Langa Anatolie a fost preîntâmpinat de către colaboratorii de poliție, de răspundere penală pentru corupere activă, acesta, în vederea realizării intenției sale criminale până la capăt, urmărind același scop infracțional, a transmis angajaților INSP împreună cu actele de control suma de 200 lei.
4. În ședința de judecată, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul, **Anatolie LANGA**, fiind asistat de apărătorul, Tatiana Nastas, a înaintat instanței cererea prin care și-a recunoscut total și necondiționat vina și faptele descrise în rechizitoriu, declarând că nu pretinde administrarea de probe noi și solicitând ca, în conformitate cu prevederile art.364¹ Cod de procedură penală, judecarea cauzei să aibă loc în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, fiind de acord cu încadrarea juridică a faptelor incriminate.
5. Pentru a elucida faptul dacă este posibilă aplicarea procedurii simplificate la caz, instanța de judecată a analizat materialele dosarului penal și a constatat că fapta incriminată există, constituie infracțiune, a fost săvârșită de inculpat, iar urmărirea penală s-a efectuat fără încălcarea drepturilor procedurale și fără lezarea libertăților fundamentale ale inculpatului.
6. De asemenea, instanța a verificat autenticitatea declarației de judecare a cauzei penale în ordinea prevederilor art 364¹ Cod de procedură penală și a stabilit că aceasta a fost înaintată în cunoștință de cauză, cu întrunirea condițiilor cerute, inculpatului fiindu-i explicate consecințele judecării cauzei în conformitate cu procedura indicată.
7. În asemenea condiții, cererea inculpatului de judecare a cauzei penale în baza probelor administrate în faza de urmărire penală a fost admisă, prin dispunerea examinării cauzei în ordinea prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală.
8. Inculpatul, **Anatolie LANGA**, fiind audiat în ședința de judecată potrivit regulilor de audiere a martorului, prin expunere factologică ce nu contravine acuzației formulate în rechizitoriu, sub jurământ, a recunoscut integral vinovăția și a declarat aceleași fapte stabilite în cadrul urmăririi penale.
9. Așa, inculpatul a relatat instanței că recunoaște vina și se căiește de cele comise. Este de acord să-i fie aplicată pedeapsa sub formă de amendă.
10. Apărătorul inculpatului și procurorul cu cererea înaintată de către inculpat, referitor la judecarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, au fost de acord, solicitând admiterea acesteia.
11. Analizând declarațiile inculpatului depuse în ședința de judecată, în raport cu cele date în cursul urmăririi penale, instanța le reține ca fiind în concordanță cu circumstanțele de fapt ale cauzei, considerându-le veridice și convingătoare.
12. Fapta reținută în sarcina inculpatului este confirmată și prin materialul probator administrat în cauza penală, și anume:
 - **datele de fapt constatate prin examinarea procesului-verbal de cercetare la fața locului din 10.07.2024**, potrivit căruia cercetarea la fața locului a fost efectuată în automobilul de serviciu a INSP de marca „BMW” cu inscripția specială cu n/î „*****” în buzunarul portierei din față dreapta a fost depistată și ridicată o bancnotă cu valoarea

nominală de 200 lei cu seria G0067 și nr.774739, plasată peste actele a/m de model „Škoda Octavia” cu n/î VEL964 (f.d.14-16);

- **datele de fapt constatate prin declarațiile martorului, Școlnic Cristian**, care a comunicat că activează în calitate de ofițer de patrulare al Inspectoratului Național de Securitate Publică. La 10.07.2024, activa conform graficului împreună cu colegul de serviciu, Mocanu Dumitru. În jurul orelor 15:45, automobilul de serviciu ***** staționa pe traseul R-25 în localitatea Bărboieni, r.Nisporeni, unde aplicau aparatul de măsurat viteza „Trucam”. Aproximativ la ora 15:50 a fixat depășirea vitezei de circulație a automobilului de marca „Skoda”. Mocanu Dumitru a stopat mijlocul de transport respectiv, după care conducătorului automobilului, Langa Anatolie, i s-a explicat motivul stopării și că urmează a-i fi întocmit proces-verbal contravențional conform art.236 alin.(1) Coc contravențional. Drept urmare, conducătorul auto s-a apropiat de automobilul de serviciu, unde în mod repetat i-a fost explicat că îi va fi aplicată amenda minimă care ulterior va putea fi achitată în jumătate pe parcursul a 72 ore. În timp ce îi întocmea procesul-verbal cu privire la contravenție, Langa Anatolie i-a dat și celelalte acte pentru a fi verificate. Uitându-se în acte, a observat o bancnotă cu nominalul 200 lei. Fiind întrebat pentru ce sunt cu acești bani, Langa Anatolie i-a comunicat că banii respectivi sunt pentru a nu-l documenta conform legii. Tot atunci l-a informat că ceea ce face el este o încălcare a legii și va fi pedepsit conform legislației. Conducătorul auto, Langa Anatolie nu a ținut cont de acest fapt și în continuare insista acceptarea mijloacelor bănești pentru a nu fi documentat și a comunicat că este conștient că ceea ce face el este o încălcare. Banii și actele mașinii au fost plasate în buzunarul portierei din partea dreaptă a mașinii, după care a telefonat la Unitatea de gardă a IP Nisporeni, informând despre cele întâmplate. Ulterior, la fața locului s-a prezentat un echipaj de poliție care au documentat cazul. Momentul în care Langa Anatolie îi dă actele mașinii împreună cu suma de 200 lei a fost înregistrat de către Mocanu Dumitru, iar fișierul video a fost plasat pe un DVD-R și prezentat la ofițerul de urmărire penală (f.d.57-60);
- **datele de fapt constatate prin declarațiile martorului, Mocanu Dumitru**, care fiind audiat a dat declarații similare cu ale martorului, Școlnic Cristian (f.d.61-64);
- **datele de fapt constatate prin examinarea procesului-verbal de examinare a obiectului din 11.07.2024**, potrivit căruia s-a examinat suportul material de informații de tip DVD-R ridicat de la inspectorul de patrulare a INSP Mocanu Dumitru pe care sunt transcrise înregistrările video cu denumirea „video 1”, „video2” (f.d.21-25);
- **datele de fapt constatate prin examinarea procesului-verbal de examinare a documentelor din 02.08.2024**, potrivit căruia s-au examinat copia procesului verbal cu privire la contravenție din 10.07.2024 și suportul material de informații de tip DVD-R pe care sunt transcrise înregistrările video cu denumirea „video 1”, „video2” ridicat de la inspectorul de patrulare a INSP Mocanu Dumitru cu stenografierea conversației (f.d.26-28);
- **datele de fapt constatate prin examinarea raportului de constatare tehnico-științifică nr.CNA AA 000087 din 31.07.2024**, potrivit căruia s-a constatat că bancnota cu valoarea nominală de 200 lei cu seria/nr.G. 0067 774739, ridicată prin procesul-verbal de cercetare la fața locului de către reprezentantul organului de urmărire penală, corespunde după calitatea și metoda imprimării imaginilor și executării elementelor principale, bancnotelor autentice. Astfel fiind constatată prezența (autenticitatea) obiectului material al infracțiunii (remunerația ilicită) (f.d.33-36).

Încadrarea juridică a faptelor reținute de instanță în sarcina inculpatului

13. Prin prisma tuturor probelor prezentate de acuzatorul de stat, examinate în ședința de judecată, instanța menționează faptul că, starea de fapt probată la faza de urmărire penală prin incriminarea inculpatului a faptei imputate s-a confirmat în totalitate.
14. Toate probele prezentate de acuzatorul de stat au fost analizate și examinate minuțios de către instanța de judecată, cu respectarea principiului apărării și contradictorialității.
15. În conformitate cu art.101 Cod de procedură penală, *instanța de judecată apreciind fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, din punct de vedere al coroborării lor, deduce cert vinovăția inculpatului în fapta imputată.*
16. În conformitate cu prevederile art.384 alin.(4) din Codul de procedură penală, *instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.*
17. Potrivit art.389 alin.(1) și (2) din Codul de procedură penală, *sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată. Sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri sau, în mod exclusiv ori în principal, pe declarațiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale și citite în instanța de judecată în absența lor.*
18. Relativ la cele reținute, instanța notează că probele cercetate în ședința de judecată colaborează între ele, sunt concludente și demonstrează incontestabil că inculpatul, **Anatolie LANGA**, a comis infracțiunea imputată.
19. Astfel, instanța concluzionează că acțiunile inculpatului, **Anatolie LANGA**, au fost corect calificate în baza art.325 alin.(1) Cod penal, *corupere activă, adică oferirea și darea personal unei persoane publice de bunuri ce nu i se cuvin, pentru aceasta, pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia.*

Individualizarea și stabilirea pedepsei inculpatului

20. Instanța de judecată relevă că în cauza „Kokkinakis vs Grecia din 25 mai 1993, 14307/88.” CEDO a statuat că ” (...) o infracțiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiție va fi îndeplinită atunci când individul poate să știe, pornind de la prevederea normei pertinente și la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este dată în jurisprudență, ce acte și omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală. În acest sens, instanța reiterează și prevederile art. 6 CEDO, dreptul la un proces echitabil la care se atribuie și faptul că hotărârea pronunțată într-o cauză urmează a fi motivată. Astfel, în cauzele Hiro Balani contra Spaniei, Vandehurk contra Olandei, Ruiz Torija contra Spaniei, Highins contra Franței 1998, în cauza Helle contra Finlandei 1997 și Boldea contra României 2007, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art.6 paragraf 1 din Convenție obligă instanțele să-și motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligații poate varia în funcție de natura hotărârii. Trebuie avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum și diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie. De asemenea CEDO a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate (cauza Tatishvili contra Rusiei 2007). La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților (cauza Perez împotriva Franței și cauza Van de Hurk împotriva Olandei).
21. Instanța la individualizarea, stabilirea categoriei și termenului pedepsei ține cont de prevederile art.7, 61, 75 Cod penal și anume de gravitatea infracțiunilor săvârșite, de motivul

acestora, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

22. La fel, consemnăm că conform prevederilor art.61 alin.(1) Cod penal, *pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, iar potrivit alin.(2) al aceleiași dispoziții legale, pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.*
23. Conform art.75 alin (1) Cod penal, *persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia, iar potrivit alin.(2), în cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea săvârșită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepțional și se aplică atunci când gravitatea infracțiunii și personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă și nu și-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată.*
24. Urmează a fi notat că prin criteriile de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei și la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârșirea infracțiunii. Individualizarea pedepsei constă în obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și a pedepsei penale.
25. Pedeapsa este echitabilă, când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.
26. Astfel, urmează a fi relevat că la individualizarea pedepsei se va ține cont de prevederile art.75 Cod penal, din dispozițiile căruia se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu. Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată. De altfel, pedeapsa penală este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit. Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea Specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal. Individualizarea pedepsei, însă, constă în obligația instanței de a stabili

măsura pedepsei concrete infractorului, necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale. După această clarificare, instanța accentuează că pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului Penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

27. Limitele termenelor de pedeapsă, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei și reflectă gravitatea infracțiunii săvârșite. Gravitatea acesteia constă în modul și mijloacele de săvârșire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce. Cuantumul pedepsei, în afară de gravitatea infracțiunii săvârșite, se stabilește având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, prezența sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracțiunii. Pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.
28. *Conform alin.(1) art.364¹ Cod procedură penală, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul poate declara, personal prin înscris autentic, că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, iar potrivit alin.(7) art.364¹ Cod procedură penală, în caz de soluționare a cauzei prin aplicarea prevederilor alin.(1), dispozițiile art.382–398 se aplică în mod corespunzător (...)"*.
29. *Conform prevederilor alin.(1) și (2) art.80¹ Cod penal, (1) în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea special a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare. (2) În cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu pentru infracțiunile prevăzute la art.181¹–182, 239–240, 242¹, 242², 256, 324–335¹, 370 și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime doar a limitei maxime de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.*
30. La caz, componența de infracțiune prevăzută de art.325 alin.(1) Cod penal, prevede pedeapsa cu **amendă în mărime de la 500 la 1500 de unități convenționale**, iar persoana juridică se pedepsește cu amendă în mărime de la 3000 la 5000 de unități convenționale cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate.
31. Respectiv, urmare a constatării vinovăției, instanța va aplica pedeapsa doar în limitele prevăzute, conducându-se, totodată, de prevederile alin.(2) al art.80¹ Cod penal și anume **amendă în mărime de la 500 la 1125 de unități convenționale**.
32. În această ordine de idei, instanța de judecată conchide că, infracțiunea comisă de către **Anatolie LANGA** face parte din categoria infracțiunilor **ușoare**, fiind comisă cu intenție directă de persoana vinovată.
33. Astfel, instanța menționează, că pedeapsa se consideră echitabilă când aceasta impune inculpatului lipsuri și restricții ale drepturilor lui proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale. De asemenea, urmează a se consemna că, la individualizarea pedepsei în privința inculpatului, trebuie avut în vedere

faptul că infracțiunea săvârșită de către acesta este **ușoară**. În acest punct de analiză, instanța ține să mai specifice că, raționamentul care poate condiționa aplicarea pedepsei penale, are la origine persoana inculpatului și comportamentul acestuia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a acestora în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă, conduita bună; stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba pricinuită și comportarea sinceră în cursul procesului.

34. Această convingere este fundamentată pe circumstanțele în care a fost descoperită infracțiunea. Prin urmare, modalitatea de executare a pedepsei este în măsură să asigure reeducarea inculpatului și exercitarea unui control din partea statului ce vine să prevină antrenarea viitoare în activități de același gen, raportat la fapta comisă, gradul de pericol social redus al acesteia, conduita bună a inculpatului anterior și pe parcursul cercetărilor.
35. Circumstanța ce atenuează răspunderea penală a lui **Anatolie LANGA** conform art.76 Cod penal, este săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni ușoare.
36. Totodată, recunoașterea vinovăției de către inculpat care atrage incidența procedurii simplificate, nu poate valorifica ca o circumstanță atenuantă judiciară prevăzută de art.76 alin.(1) lit.f) Cod penal, deoarece ar însemna că aceleași situații de drept să i se acorde o dublă valență juridică.
37. Circumstanțe ce agravează răspunderea penală a lui **Anatolie LANGA** conform art.77 Cod penal, nu au fost stabilite.
38. La stabilirea măsurii de pedeapsă inculpatului, instanța va lua în considerație caracterul și gradul pericolului social al infracțiunii săvârșite, personalitatea inculpatului.
39. Astfel, examinând personalitatea inculpatului, s-a stabilit că **Anatolie LANGA** anterior nu a fost condamnat, se caracterizează din punct de vedere pozitiv, nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru, este căsătorit și are un copil minor la întreținere.
40. În ceea ce privește modalitatea de executare a pedepsei, instanța de judecată călăuzindu-se de gradul prejudiciabil al infracțiunii, de necesitatea de apărare împotriva comiterii a astfel de infracțiuni, reținând că aplicarea pedepsei trebuie să contribuie la corectarea inculpatului, să-l rețină de la comiterea unei noi infracțiuni, să dezvolte anumite calități de persoană ce ar respecta legea, că săvârșirea infracțiunii reprezintă un incident în viața inculpatului, consideră că, corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă prin aplicarea unei pedepse sub formă de **amendă**. De asemenea, instanța la stabilirea pedepsei va lua în considerație amploarea fenomenului de corupere activă și eforturile depuse de autoritățile statului în vederea contracarării acestuia. Instanța manifestă încrederea că inculpatul va face concluziile necesare și nu va mai comite noi infracțiuni.
41. Reieșind din cele expuse mai sus, din circumstanțele cazului, ținând cont de scopul pedepsei penale, instanța conchide că corectarea și reeducarea inculpatului, **Anatolie LANGA**, se va realiza prin stabilirea unei pedepse sub formă de **amendă**. Instanța relevă că această pedeapsă este echitabilă, or ea va impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui proporțional cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficient pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor statului, întregii societăți, perturbate prin infracțiune.
42. Astfel, în speță, ținând cont de toate circumstanțele cauzei, personalitatea inculpatului, instanța de judecată consideră că pentru realizarea actului de justiție este necesară stabilirea inculpatului a unei pedepse sub formă de **amendă minimă**.
43. Hotărârea Plenului CSJ a RM din 11.11.2013, nr.8 cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale, precizează că instanțele de judecată aplică pedeapsă luând

în considerare caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, persoana celui vinovat, caracterul și mărimea daunei prejudiciabile, circumstanțele ce atenuează sau agravează răspunderea, ținându-se cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Instanța remarcă că, pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune. Pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni. De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

44. În acest sens, reieșind din considerentele că inculpatul se căiește sincer de cele comise, a insistat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, anterior nu a comis infracțiuni, instanța de judecată consideră că, în raport cu principiul umanismului, pedeapsa sub formă de **amendă minimă** va avea drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea celui din urmă, cât și a altor persoane. Or, la aplicarea legii penale se ține cont atât de principiul individualizării răspunderii penale și pedepsei penale – prevăzut la art.7 Cod penal, cât și de scopul pedepsei penale stabilit cu precizie la art.61 Cod penal, dar și de criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute la art.75 Cod penal, potrivit cărei legi *o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.*
45. Instanța de judecată evidențiază că orice sancțiune juridică, inclusiv cea penală, nu reprezintă un scop în sine, ci un mijloc de reglare a raporturilor sociale, de formare a unui spirit de responsabilitate. Mai mult, pedeapsa nu constituie un mijloc de răzbunare a societății, ci de prevenire a săvârșirii faptelor ilicite și de educare a persoanelor vinovate.

Măsura preventivă

46. În conformitate cu prevederile art.395 alin.(1) pct.5) Cod de procedură penală, *în dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să fie arătată dispoziția privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentința va deveni definitivă.*
47. Instanța consideră că nu este oportună stabilirea în privința inculpatului a cărorva măsuri preventive.

Corpuri delictive

48. Potrivit art.162 alin.(1) Cod de procedură penală, *în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluționării cauzei în fond, se hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delictive.*
49. În conformitate cu art.106 alin.(1) Cod penal, *confiscarea specială constă în trecerea, forțată și gratuită, în proprietatea statului a bunurilor indicate la alin.(2). În cazul în care aceste bunuri nu mai există, nu pot fi găsite sau nu pot fi recuperate, se confiscă contravaloarea acestora.*

50. În conformitate cu art.106 alin.(2) lit.b) Cod penal, *sunt supuse confiscării speciale bunurile (inclusiv valorile valutare): a) utilizate sau destinate pentru săvârșirea unei infracțiuni; b) rezultate din infracțiuni, precum și orice venituri din valorificarea acestor bunuri; c) date pentru a determina săvârșirea unei infracțiuni sau pentru a-l răsplăti pe infractor; e) deținute contrar dispozițiilor legale; f) convertite sau transformate, parțial sau integral, din bunurile rezultate din infracțiuni și din veniturile de la aceste bunuri; g) care constituie obiectul infracțiunilor de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului.*
51. Prin ordonanța din 01.08.2024 (f.d.38) emise în cadrul cauzei penale, a fost recunoscută în calitate de corp delict o bancnotă cu nominalul de 200 lei cu seria G0067 nr.774739, care a fost transmisă spre păstrare la Inspectoratul Fiscal de Stat (f.d.40).
52. Instanța de judecată consideră necesar după intrarea sentinței în vigoare de a trece bancnota cu titlu gratuit în proprietatea statului.
53. *Analizând materialele din dosar, argumentele pronunțate în ședința de judecată, elucidând și constatând starea de lucru descrisă mai sus, călăuzindu-se de prevederile art.80¹ Cod penal, art.364¹, 384-385, 392-395 Cod de procedură penală, instanța de judecată*

hotărâște:

Anatolie LANGA se recunoaște vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art.325 alin.(1) Cod penal și i se aplică o pedeapsă sub formă amendă în mărime de 500 (cinci sute) unități convenționale, echivalentul a 25 000 (douăzeci și cinci mii) lei.

Se explică lui **Anatolie LANGA** că potrivit prevederilor art.64 alin.(3¹) Cod penal, este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

Corpul delict, o bancnotă cu nominalul de 200 lei cu seria G0067 nr.774739, se transmite cu titlu gratuit în proprietatea statului, după intrarea sentinței în vigoare.

Sentința cu drept de atac la Curtea de Apel Nord în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Ungheni.

**Președintele ședinței,
Judecătorul
RUSU**

Anatolie